

СТАНОВИЩЕ

за трудовете на гл. ас. д-р Камен Станев,
единствен участник в конкурса за ДОЦЕНТ по професионално направление 2.2.
История (История на България) за нуждите на секция „Кирило-Методиевски
извори и традиции” – Кирило-Методиевски научен център при Българската
академия на науките (обявен в Държавен вестник бр. 63 от 18 август 2015 г.)

Познавам и следя научното развитие на д-р Камен Станев от далечната 1997 г., когато той беше мой студент на упражненията по средновековна българска история в Историческия факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“. През тези близо 20 години той израсна като учен-медиевист в областта на средновековната българска и отчасти византийска история. В своята подготовка и научно израстване той успя да намери една ниша за интердисциплинарно проучване на нашата средновековна история, а именно много активното привличане на богатия археологически материал, който често пъти оставаше необяснен и повърхностно представен с формите, размерите и стратиграфията в археологическите публикации. Не е случаен фактът, че в голяма част от представените за хабилитация материали на Камен Станев присъства археологически елемент.

За участие в конкурса след защита на дисертацията са представени: 1 монография, 14 самостоятелни статии и 14 написани в съавторство. Безспорно централно място заема книгата *„Тракия през Ранното средновековие“*. Велико Търново 2012, 207 с. В известна степен тя се явява като естествено продължение на изследователската работа на Камен Станев в дисертацията му за придобиване на научна и образователна степен „доктор“ *„Миграционните процеси в Първото българско царство (по писмени данни)“*. Внимателният прочит на книгата показва, че това е един опит да се разрешат някои проблеми от

историята на средновековна Тракия. Преди всичко става дума за противоречивия характер на изворите – понякога писмените извори влизат в разрез с разкриваната археологическа среда. Камен Станев се е опитал по оригинален начин да намери необходимото обяснение на тези исторически загадки.

По-голямата част от статиите, представени за конкурса също са посветени на историята на Тракия през средните векове и внасят принос в нейното изясняване.

Наред с положителните впечатления, които остават от прочита на научните трудове, публикувани от Камен Станев, към тях могат да се отправят и някои критични бележки.

1. Тезата, че областта Загора не е присъединена към България през 705 г., понеже ранновизантийските автори (Геофан Изповедник и патриарх Никифор) не съобщават нищо за това, е неприемлива. Макар и от по-късно време, сведения в този смисъл дават Продължител на Георги Монах, Симеон Метафраст и Логотет (и неговия славянски превод) и те не могат да бъдат пренебрегвани.

2. Учудващо е, че авторът не е използвал в своята монография едно от най-важните изследвания за историята на Тракия (*Tabula Imperii Byzantini. Bd. 6. Thrakien (Thrakē, Rodopē und Haimimontos) von P. Soustal. Wien 1991.*)

3. Цитирането на исторически извори на много места се нуждае от прецизиране (в монографията те не са посочени в отделен списък). Да се надяваме, че Камен Станев като хабилитиран български историк занапред ще използва тексткритичните издания на византийските извори от поредицата *Corpus Fontium Historiae Byzantinae*. В някои от тях се съдържат текстове, които липсват в българското им издание ГИБИ.

Тези и други слабости в представените публикации не променят общото добро впечатление за участника в конкурса. Горенаписаното ми

дава основание да потвърдя, че на гл. ас. д-р Камен Станев може да бъде присъдено научното звание „доцент“ в Кирило-Методиевския научен център при Българската академия на науките.

София, 16 февруари 2016 г.

Доц. д-р Георги Н. Николов